

[PRECYPITAT *sb m*

e jasne, a pochylone.

sg G precypitātu. ◇ pl N precypitáty. ◇ I precypitáty.

Sł stp, Cn, Linde brak.

lek. Środek leczniczy sporządzony z wytrąconej rtęci, używany w XVI w. w maściach przeciw kile; strąd (praecipitatum) [praecipitatus s.v. praecipito Łac śr]: tąż máścią Ízárą [guzy, wrzody] mázác: od którój, ieśliby sye sámé nie rozeszły, álbo nieotworzyły [...], corrosiwy álbo precipitatu położyć
OczkoPrzymiot 111, 279.

W połączeniach szeregowych: á cóż kiedy [zdrowego] flástrami, prochami, grynłzpanami, precipitaty, oleykami, wódkami gryzącémi, czásém żelázem rospalonym, álbo brzytwą męczą?
OczkoPrzymiot 479, 269.

FP